No. 17.

1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 8 Februarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve 10 ct. voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Boekbeschouwing.

Brieven aan eenen Hollandschen Regtsgeleerden, over de *Constitutionele Hervorming* der Nederlanden, door eenen voormaligen Franschen Gedeputeerde. Uit het Fransch. Amsterdam, M. Westerman en Zoon, 1840.

De verdedigers van het bestaande gebrekkige, hetwelk op duizenderlei wijze, *door geboren Nederlanders*, als *wezenlyk gebrekkig* is aangetoond, -- om van de uitspraken der ondervinding niet in het breede te spreken, -- die verdedigers, zeggen wij, hunne zwakheid en de onhoudbaarheid hunner stelling, gevoelende, willen thans beproeven, hoever zij het, ondersteund door Fransche hulptroepen, nog zouden kunnen brengen.

Zeker Franschman, zich noemende voormalig Gedeputeerde, en die men *zegt*, door » zijne voor» malige ambtsbetrekkingen, zijn stand in de maat» schappij, alsmede zijne uitgebreide kennis in staat» kundige aangelegenheden en een lang verblijf in » Holland, in staat gesteld te zijn om vragen, als die » hij te behandelen had, te beoordeelen," -- deze *Franschman* heeft twee brieven aan eenen Hollandschen regtsgeleerde geschreven, waarvan in dit boekske uittreksels worden geleverd, de strekking hebbende, om te betoogen, dat de staatsinstellingen, zoo als wij die *bezitten*, goed en deugdelijk en voor het geluk der natie meest geschikt en volkomen toereikend zijn, -- dat er bijgevolg geene meerdere wijzigingen of verbeteringen in dezelve behooren plaats te vinden, dan die welke de scheiding van Belgie gebiedend vordert.

Onze algemeene bedenkingen tegen dit stukje zijn: *Vooreerst*, dat er geene reden hoegenaamd bestaat, om den Schrijver met opzigt tot hetgeen hij zegt, te gelooven of te vertrouwen.

Ten anderen, dat zijne brieven het kenmerk dragen *en* van onwaarheid, *en* van onkunde aan onderscheidene zaken, die hij behoorde te kennen om over onze staatkundige belangen te kunnen mede spreken, *en* van verregaande partijdigheid.

Hebben wij dit een en ander bewezen dan zal het publiek zoo ongeveer weten, hoeveel waarde aan dit geschrift te hechten is.

I. Er is geene reden, om den Schrijver te gelooven of te vertrouwen.

a) Omdat wel beweerd, doch niet bewezen is, dat de Schrijver de man van karakter en bekwaamheid is, waar voor men hem uitgeeft. Ware hij *dit*, dan bestond er geene reden, om zijnen naam bedekt te houden: integendeel door dien te noemen, zou aan zijn werk te meer gewigt zijn bijgezet, en wij hadden tevens kunnen beoordeelen, of die Schrijver werkelijk zóólang in Holland heeft gewoond als hij zegt, en welke rol hij aldaar gedurende dien tijd heeft vervuld.

Nu weten wij van dit alles *niets*, en moeten den uitgever maar in den blinde gelooven.

b.) Omdat de Schrijver *een Franschman* is, die als zoodanig:

Niet dadelijk geïnteresseerd is, bij ons nationaal geluk.

Niet in onze nationale lasten te dragen heeft.

Niet behoeft te lijden, door de uitsluiting van de eigenlijke staatkundige voorregten, welke het lot is van het grootste deel der Nederlandsche staatsburgers.

Geen nadeel kan hebben, bij overtredingen of afwijkingen van de grondwet, van eene kostbare, omslagtige administratie, van eene alles aan zich trekkende, bureaucratie, enz.

Maar die daarentegen, *als Franschman*, zeer wel, uit nationale trots, *kan* wenschen, dat het vasthouden aan het verkeerde, vroeg of laat, eene omkeering van zaken hier te lande ten gevolge hebbe, en Frankrijk andermaal ons als wingewest erlange en zijne zóólang reeds begeerde natuurlijke grenzen bereike.

Dat de Schrijver zijne vrijheidlievende landgenooten beschuldigt, zoo iets te begeeren, is nog *geen* bewijs, dat dit niet juist *zyn* doel is.

Ziedaar eenige bijzonderheden, waarom er geene reden bestaat hem te gelooven of te vertrouwen, en het er voor te houden, dat hij het waarlijk goed met Nederland meent.

II. Nu eenige bewijzen, dat hij onwaarheid spreekt. (Bladz. 12.) » Het is de tusschenkomst van al de » intriguanten en van al de wargeesten van Europa, in » de zaken van het Koningrijk der Nederlanden, on» der voorwendsel der nieuwe staatkundige behoeften, » voor dien, tot meer beperkte grenzen terug ge» bragten Staat.

» *De voorgewende behoeften zyn niets anders dan » eene hersenschim, met betrekking tot de constitu» tionele acte.*"

Is dat waarheid, Nederlanders! of is het logentaal? Zijn het de intriguanten en al de wargeesten van Europa, of is het de bezadigde, oordeelende Nederlandsche natie zelve, met hare vertegenwoordiging, hare geachtste regtsgeleerden aan het hoofd, en door middel der nationale *vaderlandsche* drukpers, welke de behoefte aantoont aan een aantal verbeteringen in onze grondwet?

Indien het laatste waar is, dan sta hier het *eerste* bewijs van des schrijvers ongetrouwheid aan de waarheid; en dat de voorgewende behoeften eene *hersenschim* zijn, hieromtrent moge de ondervinding der laatste 25 jaren, en het gedurende dien tijd onder de tegenwoordige grondwet voorgevallene, uitspraak doen.

Onze lezers gelieven wel op te merken, dat het juist de cardinale punten zijn zullen, waar wij den schrijver, in het stuk van waarheid *en défaut* vinden.

Verder zegt hij; (bladz. 16)

» Ik zal later eenige van die teedere punten be» handelen vooral dat van het systema der *Directe » verkiezingen*, op Holland toegepast, en in de plaats » gesteld van uwe verkiezingen in *twee* trappen, bui» ten welken er geen heil voor u te vinden is."

Nieuwe *onwaarheid*.

De stemgeregtigden benoemen de kiezers, *eerste trap*.

De kiezers de stedelijke raadsleden, *tweede trap*.

De raadsleden, de Provinciale Staten, *derde trap*.

De Provinciale Staten de Staten-Generaal, *vierde trap*.

Zijn dat nu *twee* trappen? En indien het dubbeltal bestaat van hetgeen de S. opnoemt, indien het hier juist weder geldt de behandeling van een der gewigtigste vraagpunten, -- welke vertrouwen is er dan te stellen in de redeneringen en gevolgtrekkingen van eenen schrijver, die of zóó slecht onderrigt is, of het opzettelijk aan zijne Fransche lezers zóó doet voorkomen, als bestonden er slechts *twee* trappen in ons stelsel van verkiezing?

(Bladz. 47.) » *De Plaatselyke ambtenaren hebben » het* geheel *en* volkomen *beheer over hunne byzon» dere en huishoudelyke belangen.*"

Nieuwe en grove onwaarheid, schier op iedere bladzijde der reglementen van Bestuur lijnregt tegengesproken.

III. Wij moeten nu een oogenblik stil staan, bij de volgende waarschuwing, ten einde het stuk der *onkunde* aan onze vaderlandsche belangen, bij den schrijver bestaande te doen in het oog vallen.

(Bladz. 17.) » Ik aarzel niet van te zeggen, dat » men tracht, U tot eene onheilvolle omwenteling weg » te slepen, de vernietiging van Uwe tegenwoordige » instellingen zou weldra gevolgd worden door den val » van den Monarch en zijne dynastie; gij zoudt, » door een onvermijdelijk gevolg, ten eenenmale » Uwen commerciëlen voorspoed en Uwe onafhanke» lijkheid verliezen. Geloof mij, daartoe wil men ko» men; het is het doel dat zich menschen voorstel» len, waarvan zeker niet één Hollander is maar die » alle, Holland zeer goed kennen. Mistrouw Brussel » en twee andere hoofdsteden van Koningrijken. » Wees op Uwe hoede."

Wanneer men nu eens aandachtig gelieft te letten op hetgeen de voorstanders van afdoende verbeteringen verlangen, als:

De Ministeriële verantwoordelijkheid.

De verkiezingen der Staten-Generaal door de *kiesbevoegde* burgers, het verlichte en gegoede deel der natie.

De publiciteit der financiën.

Het medewerken der vertegenwoordiging aan de wetgeving voor de Overzeesche bezittingen.

Goede bepalingen voor de rekenkamer, opdat 's lands middelen en het gebruik daarvan behoorlijk worden verantwoord.

Vereenvoudiging en bezuiniging in 's lands beheer.

Verligting van de lasten der natie, ten gevolge van dit een en ander.

Dan vragen wij eens, zou *dit* tot eene onheilvolle omwenteling, tot den val der dynastie, tot het verlies van onzen commerciëlen voorspoed en onzer onafhankelijkheid moeten leiden, of zou het juist geschikt zijn, daarvoor te behoeden?

De schrijver beweert intusschen stout weg, maar, na voorzigtigheidshalve eerst een heilloos doel aan dit verlangen naar verbetering te hebben toegeschreven, dat onder hen, die daar naar streven, niet één Hollander is. Gelukkig neen, zoo wij gelooven, niet onder hen, die eene omwenteling, die den val der dynastie beoogen! Maar een *groot aantal* Nederlanders onder hen, die de verbeteringen verlangen, hier boven door ons omschreven. Door nu aan te nemen, dat de verwekking van dit verlangen een werk uit *Brussel*, uit *Parys* of *Londen* zijn zou, toont de schrijver, volslagen onbekend te zijn met hetgeen hier te lande plaats vindt. Hij toont niet te weten, wat reeds voor lang de meest achtingswaardige en vaderlandslievende onzer Staatslieden voor ons geluk hebben noodig geacht; wat onze door hem zoo goed gekozen en als zoo constitutioneel handelend beschrevene vertegenwoordiging in hare processen-verbaal en openbare debatten verklaard heeft, voor het welzijn der natie, en ter voorkoming van een Staatsbankroet onvermijdelijk noodzakelijk te zijn; niet te weten, wat de meest geachte en algemeen gelezene dagbladen, de tolken alzoo der publieke openie, onophoudelijk en elken dag der Regering toeroepen, dat, zoo zij het geluk der natie, dat van Haarzelven begeert, het tijd, meer dan tijd is, om aan billijke verlangens toe te geven; niet te weten, eindelijk, hoezeer deze waarschuwingen luiden weerklank vinden in elk Nederlandsch hart, dat voor het welzijn des vaderlands gestemd is; -- en *dáárna* te beweren, dat niet één Hollander het doel dezer verbeteringen zou beoogen, de verwezenlijking daarvan niet op het ernstigste verlangen, dat het aandringen daarop een werk zou zijn uit Brussel, Parijs of Londen, -- waarlijk dit verraadt eene onkunde aan den geest, aan de stemming onzer natie, welke den schrijver volstrekt onbevoegd maakt tot raadgevingen, in zoo gewigtige oogenblikken als de tegenwoordige, en die ons in waarheid doet vreezen, dat eene *andere* beweegreden, dan de zucht om het geluk der dynastie en van de Nederlandsche natie te bevorderen, zijne pen bestuurd heeft. (*Vervolg hierna.*)

NATIONALE MILITIE.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

Dat de Militie-Raad in deze Provincie, hare *eerste zitting* tot het onderzoek der Vrijwilligers en der voor *één jaar* vrijgestelde dienstpligtige Lotelingen dezer Gemeente, van de ligtingen van 1836, 1837, 1838 en 1839, zal houden op Dingsdag den 11 dezer maand, des morgens ten 10 ure, in de Abdij te Middelburg.

Wordende mitsdien de belanghebbenden aangemaand, ten gezegden dage en ure, zich voor den Militie-Raad te vervoegen, ten einde de uitspraak te vernemen omtrent de door hen ingebragte reclames; terwijl dezelve tevens herinnerd worden, dat zij zich geenszins zullen behooren te verlaten op het ontvangen eener personele oproeping bij biljet, daar zij ingevolge deze bekendmaking verpligt zijn, op het gestelde tijdstip, voor de Militie-Raad te verschijnen, en zullen zij bij gebreke van dien, beschouwd worden geene redenen van vrijstelling te hebben, en mitsdien voor de dienst finaal worden gedesigneerd.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

Vlissingen, den 5. Februarij 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. van der SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. van der SWALME.
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen:

Dat van heden af buiten werking worden gesteld de verordeningen voorkomende in de Publicatie van Burgemeester en Wethouders, van den 25. October 1839, betrekkelijk het vastliggen der Honden.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 7. Februarij 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2. Februarij. Als een voorbeeld van het geweld des winds gedurende de stormen der maand Januarij, verhalen de dagbladen van Solothurn in Zwitserland, dat op Dingsdag avond, naar men zegt een zestienjarig meisje door eenen rukwind van de hoogte der Boven-Hauensteinsweg, tusschen Holderbank en Langenbruck, weggevoerd en na eene luchtreis van ongeveer twee snaphaanschoten ver, onbezeerd weder neder gekomen is.

--- In den herfst van dit jaar, zullen in het Wurtembergsche en Badensche groote wapenoefeningen van het achtste legercorps der Duitsche Bondsstaten gehouden worden, aan welke onder anderen ook door de Hessen-Darmstadtsche troepen deel zal worden genomen. Ongeveer dertigduizend man moeten zich aldaar vereenigen, hoedanige krijgsmagt sedert den veldtogt van 1815 in het Zuidwestelijk Duitschland niet bijeen is gezien.

--- Eenige dagen geleden heeft een arm daglooner, te Dormagen bij Keulen, in zijnen koestal, slechts anderhalven voet onder den grond, eene urne met acht honderd drie en twintig muntstukken, grootendeels uit de tijden van *Vespasianus, Domitianus, Trojanus, Hadrianus, Antonius Pius* en *Faustina*, gevonden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Februarij. De Koning heeft de straf van den abeschuldigde *Blanqui*, die ter dood was veroordeeld, in ballingchap veranderd.

--- Aan de Kamer der Gedeputeerden is door den Minister van Oorlog voorgesteld een ontwerp van wet, om 80,000 man van de klasse van 1839 in dienst te roepen, en eene aanvraag tot een krediet van 5,600,000 fr., om uitsluitend te dienen voor het veranderen van 700,000 geweren met vuursteenen in percussiegeweren.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 4. Februarij. Zijne Exc. de Fransche Ambassadeur, Baron *de Bois le Comte*, heeft aan den Heer Burgemeester dezer residentie eene som van duizend francs ter hand gesteld, door Z. M den Koning der Franschen bestemd voor de weduwe van *Willem Kuyper Gz.*, den braven Scheveningschen visscher, die bij het redden der schipbreukelingen van de Fransche brik *la Providence* het slagtoffer zijner menschlievende pogingen geworden is.

UTRECHT, den 4. Januarij. Wij vernemen uit Woerden, dat aldaar den 31. Januarij, een gedetineerde, uit de strafgevangenis ontslagen en door een geregtsdienaar tot op zekeren afstand buiten de stad geleid, één groot uur na zijn ontslag niet verre van de plaats, waar de geregtsdienaar hem verlaten had, in den Kamerijkschen Molenvliet verdronken gevonden is. Op het lijk van den drenkeling was nog al het geld aanwezig, waarmede hij de gevangenis verlaten had. Aan dronkenschap is hier wel niet te denken, aan zelfmoord evenmin; want de verdronkene had zich getoond te zijn iemand, die de maatschappij niet onwaardig weder te gemoet trad, en had de gevangenis in eene opgeruimde stemming vaarwel gezegd. Naastdenkelijk heeft hij uit den Molenvliet willen drinken, en is alzoo in het water geschoten; vooral is dit nog al te vermoeden, om dat hij, hoewel nog geen vijfentwintig jaren, reeds zeer verstramd van ledematen was.

VLISSINGEN, den 7. Februarij. Tot plaatsvervanger van den kantonregter in het kanton Oostburg, is benoemd, de Heer *A. van Geetherken.*

--- Tot plaatsvervanger van den kantonregter in het kanton Goes, Mr. *B. V. van der Bilt*, advocaat, aldaar.

--- Z. M. heeft bepaald, dat over 1840 in de arrondissementen Middelburg, Goes en Zierikzee, ten behoeve van de calamiteuse polders in de provincie Zeeland, zullen worden geheven 10 opcenten op de hoofdsom der grond- en 5 op de personele belasting.

--- Een Noordamerikaansche walvischvanger, *de Philadelphia*, ankerde in Maart 1838 voor een eilandje in de stille Zuidzee niet ver van den groep der Marquezaseilanden, en werd dadelijk door eene inlandsche boot bezocht en in het Engelsch aangesproken. Het was de Chef van het eiland, een geboren Europeaan, en wel een Hollander van Amsterdam. Deze was, hij verklaarde niet op welke wijze, voor ongeveer twintig jaren, als matroos van een Engelsch schip afgeraakt en onder deze Wilden gekomen. Zijne bekwaamheden hadden hem spoedig de bewondering en genegenheid der inwoners verworven en hij was hun Opperhoofd geworden. Naar het uiterlijk aanzien had hij hen, naar mate van de behulpmiddelen, ook tot eenen vrij hoogen graad van beschaving gebragt; er heerschte orde en welvaart onder deze bevolking van 7 à 800 menschen. Onderscheidene handwerken, door hem ingevoerd, of verbeterd, bloeiden en voorzagen in de behoeften der maatschappij. Bij twee vrouwen had hij eenige kinderen en hij verlangde niet naar Europa terug te keeren; slechts wenschte hij, in ruiling voor levensmiddelen, eenige Europeaansche produkten en fabrijkwaren, die hem ook rijkelijk gegeven werden. Dit was het tweede schip, dat sedert zijne komst op het eiland aldaar verschenen was. Deze eilanders waren zachtaardig, voorkomend, en fraai van gestalte. Hunne woningen hadden alle kenteekenen van een Europeaansch maaksel en hunne taal was met onderscheidene Europeaansche woorden gemengd.

--- Uit Nijmegen wordt geschreven:

» Het in de dagbladen medegedeelde berigt, dat » de muzijkkorpsen bij de afdeelingen zouden ontbonden » worden, heeft hier veel ontevredenheid veroorzaakt, » vooral omdat men daarbij in aanmerking neemt, dat » daardoor onderscheidene menschen plotselijk van hun » bestaan zullen worden beroofd. Men vraagt, als er » bezuinigingen moeten gemaakt worden, of men die » niet eerder op enkele, in hoog aanzien zijnde per» sonen zoude behooren toe te passen, die onderschei» dene jaren overgroote bezoldigingen hebben genoten, » en wier traktement nu nog tot het aanzienlijk be» drag van ƒ 17,000 en meer, is geklommen, zijnde » zelfs bij sommigen weinige duizend guldens minder » dan de muzijkkorpsen van alle afdeelingen in ons » land aan de regering te zamen kosten."

Hebben wij, voor ons, tot hiertoe de door het Gouvernement ingevoerde bezuinigingen bij oorlog toegejuicht, wij kunnen dit niet, ten aanzien van *deze* bezuiniging.

Elk muzijkkorps kostte aan het rijk, naar men ons verzekert, niet meer dan ƒ 2880. — al het overige werd door bijdragen van Heeren Officieren bestreden. Over 10 Afdeelingen beliep dus deze uitgaaf voor het Rijk niet meer dan ƒ 28.800. — Om deze uit te zuinigen, zal men nu circa 300 menschen, kunstenaars, onder welken velen met huisgezinnen, zich bevinden, op eenmaal van alle middel van bestaan berooven. Inderdaad dit is hard, vooral wanneer men in aanmerking neemt, dat door slechts een drietal Luitenant-Generaals en een zestal Generaal-Majoors van de 47 op non-activiteit te brengen, men de benoodigde som ruimschoots zou hebben uitgewonnen, welke Hoofd-Officieren, waaronder vele gegoeden, dan nog genoegelijk in hunnen stand zouden hebben kunnen blijven leven, terwijl daardoor 300 menschen, onder welke vele vaders van huisgezinnen, een middel van bestaan zouden hebben blijven genieten, voor hetwelk, wij houden er ons zeker van, geen Nederlandsch burger zijn daartoe gevorderd penningske zoude ontzien.

Men spreekt van het behouden eener goede kern voor de armée. Wij schromen niet te zeggen, dat ook de *Muzykkorpsen* tot zulk eene kern behooren. Of zal het noodig zijn, in het breede, den morelen invloed aan te toonen, welke een goed georganiseerd Muzijkkorps op eene geheele Afdeeling, bij marschen, evolutien, kampementen, bij het oprukken tegen den vijand, — ja zelfs nog bij de gewone dienstverrigtingen in de garnisoenen, uitoefent? Wie dezen invloed ontkende, zou slechts toonen, nimmer iets van hetgeen wij opnoemden te hebben bijgewoond. Maar daarenboven, ook voor de natie zelve, voor de burgerijen der steden, waar zich die korpsen onthouden, dragen zij bij tot de vermeerdering van moreel genot, niet slechts van de bevoorregte klassen der zamenleving, welke zich dit genot op andere wijzen kunnen verschaffen, maar ook van die klassen, voor welke zulk een genot *zoo* zeldzaam is, en aan welke ieder verlicht Gouvernement geenszins overbodig zal achten, mede eenig aandeel in de meer edele genietingen des levens te doen ten deel vallen.

Zal men vragen; moeten die korpsen meer voorregten genieten, dan de naar huis gezondene Miliciens? Wij antwoorden: de gevallen staan in geenen deele gelijk. 1° Geheel ander is het dagelijksche leven, zijn de omstandigheden van den Milicien, dan die dezer kunstenaars. Vandaar dat ieder Milicien, zeer enkele uitzonderingen misschien uitgenomen, blijmoedig den terugmarsch naar zijne haardstede aanneemt. Een gelijk lot, als hij verliet, vindt hij, des noodig, ligtelijk weder. Is de Milicien in den regel handwerker of landhouwer van beroep, velerlei gelegenheden bestaan er in deze vakken, om zich op de eene of andere wijze werk en brood te verschaffen. Dit niet zóó algemeen, niet zóó gemakkelijk, voor den broodeloozen Kunstenaar, vooral bij het tegenwoordig zoo ruim bezet zijn onzer vaderlandsche steden met burgerlijke beoefenaars der toonkunst.

2°. De Milicien is in den regel ongehuwd: vele der door ons genoemde Kunstenaars zijn vaders van huisgezinnen.

3°. Aan eenen Milicien is de van hem te vorderen dienst, in tijden van nood, spoedig geleerd. Geenszins zóó spoedig vormt men den kunstenaar voor zijne taak, wanneer men hem eventueel mogt behoeven.

4°. In den regel kan de Milicien weinig of niets bijdragen tot veraangenaming en verlevendiging der burgerij zijner garnizoensplaats. De kunstenaar is hiertoe, wij hebben het reeds aangetoond, vaak in de gelegenheid.

5°. De Miliciens maken de massa uit. Door deze naar hunne haardsteden te zenden, kan men gewigtige sommen bezuinigen. Door de Muzijkkorpsen af te danken, bezuinigt men slechts eene betrekkelijk zeer geringe som.

Wij herhalen het dan, wij vernamen dezen maatregel met diep leedwezen. Wij hopen, dat, zoo dezelve reeds genomen is, het Gouvernement omtrent het gevoelen der natie op dit punt nader ingelicht, daarop nog zal terug komen, waartoe zoovele gegronde redenen bestaan.

Hoogst waarschijnlijk, zouden zelfs de burgerijen, waar zich die korpsen onthouden, des geraadpleegd, niet ongezind zijn, om zoo er op dit stuk van rijkswege *moest* bezuinigd worden, zich eenige opoffering harerzijds te getroosten, om het afdanken dezer, ook aan de mindere klassen zoo menig genot aanbrengende, Muzijkkorpsen te verhoeden.

Gemengde Berigten.

Te Rome zijn een honderdtal personen gearresteerd, welke aan de policie, wegens rooverij, verdacht voorkwamen. — Een gedeelte van de gebouwd wordende groote Paulskerk aldaar, is door den Paus ingewijd. -- Het gezwel waaraan Z. H. sedert lang geleden heeft is geheel weggenomen. — Vijf jongelieden, op de hooge Mein bij stormachtig weder in een bootje willende varen, zijn verdronken. — De Zweedsche Regering heeft den invoer van brandewijn in Lapland verboden. -- Het is nog onzeker, of de viering van het eeuwfeest der boekdrukkunst, te Berlijn zal worden toegestaan. — Een uur van Darmstadt is een kruidmolen in de lucht gevlogen. — Het *Journal des Débats* wederspreekt het berigt van het sluiten van een verdrag tusschen Engeland en Rusland over de zaken van het Oosten. — De Heer *Tilliard*, te Parijs, heeft eene, vele eeuwen oude, uitgave van *Virgilius* gekocht. Tusschen zes, twee aan twee aan elkander geplakte bladen derzelve, ontdekte hij drie bankbiljetten, elk groot 1000 fr. -- Eene tusschen Bordeaux en Nantes varende stoomboot is met 45 passagiers aan boord totaal vergaan. — Het schijnt thans te blijken dat *Cabrera* niet overleden is, daar hij weder eenige Christino's heeft doen fusilleren. — De wevers en spinners in Vlaanderen verkeeren in eenen staat van wanhoop, ten gevolge van werkeloosheid. — Te Ostende zal eene bad-inrigting daargesteld worden, op eene groote schaal aangelegd. — De kostbare verzameling schilderijen, welke in het paleis van den Prins *van Oranje*, te Brussel voorhanden is, zal eerlang naar 's Hage worden gezonden. — Prins *Jerome Bonaparte* is van Rotterdam naar Londen vertrokken.

De inkomende regten van de onderscheidene graansoorten, zijn voor de maand *Februarij* bepaald, als volgt:

	INVOER.	UITVOER.	DOORVOER.
Tarwe en gepelde Spelt	ƒ 0,25.	ƒ 0,50.	ƒ 0,10.
Rogge	- 0,50.	vrij.	- 0,00.
Garst en Mout	- 0,25.		- 0,05.
Boekweit	- 0,30.	«	- 0,05.
Haver	- 0,75.	«	- 0,05.
Ongepelde Spelt	- 0,15.	«	- 0,05.

MIDDENPRIJZEN,
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 6. FEBRUARIJ 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
N. Walcher. Tarwe	ƒ 9,85	Boekweit	ƒ 6,50
N. Zeeuwsche Tarwe	- 9,60	Zeeuwsche Groene Erwten	- 8,00
Zeeuwsche Rogge	- 7,00	Idem Paardeb.	- 5,00
Noordbr. Rogge	- 6,40	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 5,85	Koolzaad	- 10,00
Zomer Garst	- 5,65	Zomerzaad	- 0,00
Walchersche Paardeboonen	- 5,95	Kanariezaad	- 0,00
Idem Bruine Boonen	- 10,00	Raap-Olie	ƒ 36,50 p. v.
Idem Witte Boonen	- 7,75	Patent-Olie	- 39,00 « «
Idem Witte Erwten	- 8,00	Lijn-Olie	- 35,00 « «
Idem Groene Erwten	- 8,50	Lijnkoeken ƒ 10,00 per 100 stuks.	
Haver	- 0,00	Raapkoeken 00,00 « 0000 «	

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 14 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 7. Februarij. Sedert den 5. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:

Aequator, H. J. Schulte, van Gloucester, met steenen.

Voor Antwerpen bestemd:

De Flora, P. J. Vriezema, van Villa Nova, met fruit; *Jane Clemence*, T. Smit, van Hull, met stukgoederen; *President*, W. de Ruyter, van St. Domingo, met koffij.

Binnen door is naar Middelburg opgevaren *Canada*, J. Arronsmith, van Sunderland, laatst van Vlissingen, met steenkolen.

--- De Belgische kof *l'Actif*, kapitein *L. Beurs*, onlangs van Hull, is op de helling gehaald om te repareren; alsmede is op de kiezelbank gezet, de schooner *Perseverance*, om zijne bekomene lekkagie te herstellen.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.